Instanţa de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) (jud. Veaceslav Martînenco)
Dosarul nr. 3r-585/25 (2-25120695-02-3r-03102025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

26 februarie 2026 mun. Chişinău

Completul specializat în examinarea acţiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela

A judecat în ordinea art. 243 alin. (2) al Codului Administrativ al RM, fără ședință de judecată și fără citarea participanților la proces, recursul declarat de SRL „Rapid Link" împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Rîșcani din 12 septembrie 2025, prin care s-a respins cererea depusă SRL „Rapid Link" împotriva Consiliului Concurenței, privind aplicarea măsurilor provizorii.

Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Completul judiciar

c o n s t a t ă :

<u>Obiectul acțiunii, circumstanţele cauzei.</u>

La 22 august 2025, SRL „Rapid Link" reprezentată de avocatul Viorica Cărare a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Concurenței, privind anularea dispoziției de inițiere nr.***** din 29.10.2020 și deciziei nr. ***** din 17.07.2025.

Totodată, prin acțiunea înaintată, avocatul Viorica Cărare, a solicitat și suspendarea executării pct. 2) par.(2) al deciziei nr. ** din 17.07.2025.***

În susținerea acesteia reprezentantul reclamantului a indicat că, prin Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 17.07.2025, s-a constatat încălcarea

art. 5 alin. (1), alin. (3) lit. d) din Legea concurenței nr. 183/2012 de către întreprinderile SRL „Victiana” și SRL „Rapid Link”. Pentru încălcarea constatată s-a aplicat întreprinderii SRL „Rapid Link”, amendă în cuantum de 1 324 649,08 MDL, ceea ce constituie 2,5 % din cifra totală de afaceri realizată de întreprindere în anul 2024.

În conformitate cu prevederile art.172 Cod Administrativ solicită suspendarea executării Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. ** din 17.07.2025 din următoarele motive: b) Existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a Deciziei nr. ***** din 17.07.2025.***

Menționează partea reclamantă că, executarea amenzii de 1 324 649,08 MDL, prevăzută în pct. 2 (par. 2) a Deciziei contestate, creează în mod inevitabil pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile pentru Rapid Link, ceea ce poate constitui temei de suspendare a executării, prevăzut la art.172 alin.(2) lit. b) Cod administrativ.

Executarea pct.2 și pct.3 din Decizia nr.***** din 17.07.2025 prin achitarea de către întreprindere la bugetul de stat a sumei amenzii în termen de 60 zile de la data comunicării deciziei ar pune iremediabil în pericol viabilitatea economică a întreprinderii „Rapid Link” SRL, aducând riscul intrării în faliment a acesteia. În consecință, incapacitatea companiei de a-și onora obligațiile contractelor de achiziții publice, va produce prejudicii inclusiv autorităților statului.

Situația financiară pentru anul 2024 a întreprinderii SRL „Rapid Link” datorită conjuncturii economice create în Republica Moldova, a fost foarte complicată. Compania SRL „Rapid Link” a obținut un profit net de doar 373188 lei, ceea ce reprezintă o sumă de zece ori mai mică față de anii 2021, 2022 și chiar 2023. Din cauza invocării de către alți operatori economici a acestei decizii, compania a pierdut mai multe licitații publice, au crescut cheltuielile pentru servicii juridice, necesare pentru a-și apăra drepturile legale în raport cu Consiliul Concurenței, cît si în domeniul achizițiilor publice, pentru a demonstra eligibilitatea.

Mai indică că, achitarea amenzii stabilite prin Decizia nr. ***** din 17.07.2025 va provoca incapacitatea totală de plată a întreprinderii și în consecință falimentul acesteia.

Menționează partea reclamantă că, SC „Rapid Link” SRL are contractate credite de la BC „Victoriabank” SA, cu un sold total de 4 136 852,00 MDL, dintre care: suma de 750 500,00 MDL urma a fi achitată până la data de 19.09.2025, suma de 2 000 000,00 MDL până la data de 05.12.2025, iar suma de 1 386 352,00 MDL până la data de 19.09.20*****.

Rata lunară de achitare a creditelor este de peste 65 791,45 lei, dar cea mai mare povară va fi achitarea creditului pînă la 05.12.2025- suma de 2 000 000,00 MDL.

SC „Rapid Link” SRL mai are contractat la moment un credit în valoare de 5 000 000,00 MDL, semnat recent în data de 14.08.2025 pentru realizarea proiectelor în derulare, credit contractat pentru o durată de 24 luni.

Totodată susține partea reclamantă că are 16 angajați de bază și un angajat prin cumul. Salariul lunar este de 171 108.70 lei la care se adaugă cheltuieli pentru asigurări sociale 24% în sumă de 41 066.09. (Anexat prezentăm declarația IPC 21 către Serviciul Fiscal de Stat pentru luna iulie 2025, Anexa 11.) Cheltuielile lunare pentru chirie oficiu și unități de transport reprezintă suma de 23 837.00 lei. în luna iulie, compania are angajată încă persoană, ceea ce eventual va duce la creșterea cheltuielilor.

Indică reclamantul că, „SC „Rapid Link” SRL are ca gen principal de activitate prestarea serviciilor de internet. Compania deservește peste 60 de clienți persoane fizice și peste 100 de clienți persoane juridice.

Printre principalii clienți ai societății se numără instituții și entități de importanță majoră, precum OTP Bank, pentru care sunt prestate servicii de transport de date și servicii SWIFT, SA „Depozitarul Central Unic al Valorilor Mobiliare”, SA „Moldindconbank”, SA „Banca Comercială Română Chișinău”, precum și GTS Telecom SRL, aceasta din urmă având la rândul său în portofoliu majoritatea băncilor din Republica Moldova și companii cu capital străin.

Totodată, partea reclamantă a indicat că, în ultimii ani, numărul clienților s-a redus semnificativ, ca urmare a intensificării concurenței pe piața serviciilor de telecomunicații.

Pentru a presta serviciile menționate mai sus clienților, SC „Rapid Link” SRL are la rândul său semnate contracte cu furnizori precum GTS TELECOM SRL, COGENT INTERNET MLD SRL ICS, Moldcell SA, IS Radiocomunicații, SA „Moldtelecom”, Termoelectrica SA REGIA TRANSPORT ELECTRIC IM .

Contractele semnate cu clienții menționați, au clauze contractuale dure și în caz de neonorare a obligațiunilor, compania riscă penalități foarte mari, mai ales ce ține de bănci și clienții internaționali.

Din suma livrărilor pe luna aprilie de 1476699,39 lei, suma de 683946.85 reprezintă suma facturata din contracte unice.

La fel, un simplu calcul pentru luna iulie 2025, arată cât de riscantă este în prezent situația pentru SC „Rapid Link” SRL, în cazul în care se aplică măsuri de încasare a amenzii aplicate de către Consiliul Concurenței în mărime de 1 324

649,08 lei. Din suma livrărilor pe luna iulie de 1 810 735,19 lei, suma de 886 646,37 reprezintă suma facturata din contracte unice.

Încasarea amenzii conform pct. 2 din Decizia Nr. ***** din 17.07.2025, în sumă de 1 324 649,08 lei, va avea ca urmare insolvabilitatea iminentă a companiei, eliberarea a 17 angajați și la neonorarea contractelor semnate.

Contractele de furnizare Internet semnate cu compania COGENT și GTS TELECOM SRL, au următoarele clauze de reziliere a contractului: rezilierea contractului are loc prin înștiințarea cu 90 zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a contractului, altfel contractul este automat prelungit încă pentru o perioada de 12 luni, rezilierea anticipată prevede achitarea integrală a sumelor lunare până la expirarea termenului de valabilitate a contractului. Pentru COGENT 5 termenul inițial expiră la data de 31 decembrie 2024, dar pentru GTS TELECOM (în calitate de furnizor)- 31 martie 2026. Doar neonorarea acestor 2 contracte ar duce la penalități de peste 35 mii Euro.

Și mai grav, în opinia reclamantului este situația în cazul neonorării contractelor semnate cu clienții, în special cu OTP Bank SA; DEPOZITARUL CENTRAL UNIC AL VALORILOR MOBILIARE SA; „MOLDINDCONBANK ” SA; BANCA COMERCIALA ROMANA CHISINAU SA, GTS TELECOM SRL (în calitate de clienți ai „Rapid Link” SRL).

În opinia reclamantului, situația descrisă supra demonstrează evident și economic argumentat pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile în mod inevitabil.

Totodată, partea reclamantă indică și asupra faptului că la adoptarea Deciziei nr. ***** din 17.07.2025 s-a limitat dreptul la apărare prin încălcarea transparenței ședințelor publice, eliminând posibilitatea „Rapid Link” SRL de a solicita în temeiul art.74 din Legea Concurenței, anularea/reducere amenzii, ținând seama de absența capacității de plată a acestora la sfârșitul anului 2024.

Ședința Plenului Consiliului Concurenței din 17.07.2025 cu privire la adoptarea Deciziei nr. DA*****/20-22 prin care s-a constatat încălcarea prevederilor Legii Concurenței și s-a aplicat amendă întreprinderii „Rapid Link” SRL nu a fost închisă în conformitate cu art.45 Legea Concurenței deoarece nu întrunea criteriile de a fi ședință închisă.

Întreprinderea „Rapid Link” SRL, este persoană interesată în Decizia nr. ***** din 17.07.2025, iar conform art.67 alin.(2) din Codul Administrativ, Consiliul Concurenței avea obligația să asigure condițiile pentru participarea persoanelor interesate la ședințele organelor colegiale.

Aplicînd principiile enunțate de CEDO în speță, solicită instanței de judecată să ia în calcul și faptul că, amenda aplicată reclamantului de către Consiliul

Concurenței în valoare de circa 1 milion 300 lei constituie o intervenție excesivă și intolerabilă care aduce atingere chiar substanței dreptului fundamental la respectarea proprietății reclamantului SRL „Rapid Link”.

<u>Soluția procesuală a instanței de fond ce constituie obiect al recursului.</u>

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Rîşcani din 12 septembrie 2025, s-a respins, ca neîntemeiată, cererea depusă de avocatul Viorica Cărare în interesele SRL „Rapid Link” împotriva Consiliului Concurenței, privind aplicarea măsurilor provizorii.

<u>Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.</u>

Invocînd ilegalitatea încheierii instanţei de fond, la 25 septembrie 2025, SRL „Rapid Link” a înaintat recurs asupra acesteia, apreciind ca fiind ilegal actul judecătoresc contestat.

În susținerea recursului recurenta a reiterat argumentele expuse în cererea privind suspendarea executării pct. 2) al deciziei nr. ***** din 17.07.2025.

Suplimentar indicat că, din conținutul actului judecătoresc contestat cu recurs, reiese că instanța de judecată a examinat superficial cererea reclamantului, iar concluziile sale se bazează in mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

Consideră necesar ca pentru o soluție legală şi corectă să fie luate în considerație şi apreciate la justa valoare juridică toate circumstanțele relevante cazului care s-a supus aprecierii judecătorești.

A menționat partea recurentă că din conținutul încheierii instanței de fond denotă caracterul formal al examinării cererii de suspendare, judecătorul făcând referire la cadrul normativ general aplicabil, dar nu a combătut niciun argument adus de SRL „Rapid Link”. Mai mult decât atât, ridică semne de întrebare dacă instanța de fond a examinat argumentele și probele prezentate de Rapid Link, care vizează motivul suspendării in cazul existenței pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea in continuare a actului administrativ individual defavorabil, prevăzut de art. 172 alin.(2) lit. b) Cod administrativ.

Instanța de judecată nu a supus unei analize minuțioase și nu a verificat circumstanțele care necesitau a fi examinate, prin prisma cadrului legal aplicabil la caz, întru calificarea tuturor aspectelor importante pentru soluționarea cererii de suspendare.

Consideră partea recurentă că la caz este posibilă suspendarea executării pct. 2 par. (2) din Decizia nr. ***** din 17.07.2025, invocând existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin continuarea executării deciziei contestate, susținută de probe concrete referitoare la situația financiară a

întreprinderii; existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea Deciziei nr. ***** din 17.07.2025, inclusiv prin limitarea dreptului la apărare;

În acest sens, partea recurentă a făcut referire la prevederile art.172 alin. (2) Cod administrativ, invocând existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actelor administrative individual defavorabile, precum și existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actelor administrative contestate, în scopul prevenirii cărora se impune suspendarea executării pct. 2 par. (2) din Decizia nr. ***** din 17.07.2025.

Susține partea recurentă că, SRL „Rapid Link" a prezentat datoriile pe care le are, respectiv aceasta amendă pune o presiune suplimentară care tinde să amenințe stabilitatea economică a firmei.

O întreprindere care înregistrează profit (în speță Rapid Link) poate fi in pericol de insolvență, atunci când are dificultăți în a-și acoperi datoriile pe termen scurt sau atunci când există riscuri de impunere a unor sancțiuni care pot afecta viabilitatea economică. Simpla realizare a unui profit nu este suficient pentru a demonstra că amenda nu va avea un impact semnificativ asupra activității firmei.

În cererea de suspendare, SC „Rapid Link" SRL a prezentat probe pentru a demonstra gravitatea consecințelor care ar rezulta din executarea Deciziei nr. ***** din 17.07.2025, respectiv obligația achitării amenzii. În sprijinul acestei susțineri, reclamanta a confirmat creditele contractate de la BC „Victoriabank" SA, în sumă totală de 4.136.852,00 MDL și 5.000.000,00 MDL, care în opinia sa demonstrează vulnerabilitatea financiară a întreprinderii.

Astfel, în lipsa unei situații financiare solide, întreprinderea nu dispune de resurse proprii pentru a-și autofinanța operațiunile sau proiectele, fiind nevoită să recurgă la creditare bancară, implicând costuri suplimentare sub formă de dobânzi și garanții. Aceste circumstanțe relevă riscul producerii unui prejudiciu ireparabil în cazul executării deciziei contestate.

După publicarea pe site-ul competition.md a informației Consiliului Concurenței privind aplicarea sancțiunilor în valoare totală de peste 5 milioane de lei întreprinderilor S.R.L. „Rapid Link" și S.R.L. „Victiana", SC „Rapid Link" a recepționat notificările BC „Victoriabank" SA referitoare la suspendarea tragerilor din credit.

Prin Notificarea nr. 278-5 din 04 septembrie 2025, BC „Victoriabank" SA a solicitat prezentarea unui plan de remediere a situației, iar prin Notificarea nr. 277-1 din 03 septembrie 2025, a comunicat suspendarea tragerilor noi din credit.

Aceste împrejurări evidențiază faptul că nivelul ridicat al creditării constituie un factor de risc major și demonstrează situația financiară instabilă a SC „Rapid

Link”, accentuând vulnerabilitatea societății în cazul executării Deciziei nr. ***** din 17.07.2025.

Mai mult ca atât, Rapid Link oferă salarii pentru 15 angajați la care se adaugă cheltuieli pentru asigurări sociale, iar pe lângă acestea Rapid Link are cheltuieli lunare pentru chirie oficiu și unități de transport. Achitarea amenzii ar compromite capacitatea întreprinderii de a-și onora obligațiile curente esențiale, cum sunt salariile angajaților și plata chiriei.

Un alt argument in motivarea cererii de suspendare sunt contractele semnate de Rapid Link cu toți clienții săi, care conțin clauze contractual dure și in caz de neonorare a obligațiunilor, compania riscă penalități foarte mari.

Contractele de furnizare a serviciilor de Internet încheiate cu COGENT și GTS TELECOM SRL prevăd clauze stricte de reziliere: orice reziliere anticipată trebuie comunicată cu 90 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a contractului; în lipsa unei astfel de notificări, contractul se prelungește automat cu încă 12 luni. Totodată, rezilierea anticipată implică plata integrală a sumelor lunare până la expirarea termenului contractual.

În speță, termenul de expirare inițial este 31 decembrie 2024, pentru contractul cu COGENT și 31 martie 2026, pentru contractul cu GTS TELECOM SRL. Neonorarea acestor contracte ar atrage penalități semnificative, estimate la peste 35.000 Euro, ceea ce evidențiază consecințele economice grave pentru SC „Rapid Link” în cazul continuării executării Deciziei nr. ***** din 17.07.2025 fără suspendarea acesteia.

Opiniază reclamantul că situația în mod inevitabil va deveni și mai gravă în cazul neonorării contractelor semnate cu clienții principali ai SC „Rapid Link” SRL, precum OTP Bank SA, DEPOZITARUL CENTRAL UNIC AL VALORILOR MOBILIARE SA, MOLDINDCONBANK SA, Banca Comercială Română Chișinău SA, precum și GTS TELECOM SRL. Toate aceste contracte sunt de lungă durată, iar neexecutarea lor afectează imaginea companiei și creează riscuri majore de reputație.

În mod particular, contractul cu GTS TELECOM SRL privind circuitul GTS-071/EPL de la str. Mateevici 103, US Embassy, încheiat pe o perioadă de 5 ani, presupune obligații care, în caz de neexecutare, ar putea pune în pericol și imaginea Republicii Moldova în relația cu Ambasada SUA.

Insuficiența resurselor financiare necesare desfășurării activității afectează calitatea serviciilor furnizate și expune SC „Rapid Link” SRL la penalități contractuale, pierderi de clienți și deteriorarea relațiilor comerciale strategice. În contextul presiunii concurențiale exercitate de mari operatori precum S.A. Moldtelecom, SRL „Starnet” sau S.A. „Orange Moldova”, aplicarea sancțiunilor în

valoare totală de peste 5 milioane de lei ar plasa compania într-o situație de incapacitate de plată, conducând în final la insolvență.

În acete circumstanțe, menționează reclamantul/recurent că , suspendarea executării punctului 2 alin. (2) din Decizia nr. ***** din 17.07.2025 este imperios necesară pentru a evita prejudicii ireparabile, atât financiare, cât și reputația companiei SC „Rapid Link" SRL și partenerilor săi strategici.

În situația de față, Consiliul Concurenței nu a asigurat transparența procesului decizional și nu a informat SC „Rapid Link" SRL cu privire la intenția de a adopta Decizia nr. ***** din 17.07.2025. În conformitate cu prevederile Codului administrativ nr. 116/2018, o astfel de informare prealabilă ar fi fost obligatorie pentru garantarea dreptului la apărare și pentru exercitarea eficientă a procedurii administrative.

În temeiul art. 74 din Legea concurenței nr. 183/2012, compania SC „Rapid Link" SRL ar fi avut posibilitatea să prezinte Plenului Consiliului Concurenței o evaluare detaliată a riscului de insolvență și impactul economic al aplicării amenzii asupra activității întreprinderii. Aceasta ar fi permis autorității să adopte o decizie echilibrată și proporțională, evitând prejudicii ireparabile pentru companie. Lipsa acestei transparențe și a oportunității de a prezenta argumente în faza decizională a compromis dreptul întreprinderii la apărare și a crescut riscul iminent de prejudicii financiare și reputații grave.

În anul 2025, situația financiară a SC „Rapid Link" SRL s-a deteriorat semnificativ, compania confruntându-se cu insuficiența resurselor bănești necesare pentru a-și desfășura activitatea curentă și pentru a face față obligațiilor impuse de Decizia nr. ***** din 17.07.2025 a Plenului Consiliului Concurenței.

Pentru a asigura supraviețuirea întreprinderii, au fost atrase credite noi. Totuși, insuficiența mijloacelor bănești necesare pentru achitarea amenzii impune atragerea de credite suplimentare, estimate la aproximativ 900.000 lei. În practică, acest lucru nu este posibil în condițiile suspendării tragerilor din credit de către BC „Victoriabank" SA, ca urmare a notificărilor primite privind situația de risc și respectarea deciziilor Consiliului Concurenței.

Această situație, în opinia reclamantului/recurent evidențiază pericolul iminent de producere a unor prejudicii financiare ireparabile pentru întreprindere, inclusiv riscul insolvenței, afectarea relațiilor contractuale cu clienții și pierderea reputației pe piață.

Astfel, achitarea amenzii în septembrie 2025, în sumă de 1.324.649,08 MDL, aplicată în baza Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. ***** din 17.07.2025, în coroborare cu: dificultățile financiare majore cu care se confruntă SRL „Rapid Link" în anul 2025; suspendarea tragerilor din credit de către BC

„Victoriabank” SA, care împiedică atragerea resurselor financiare necesare; și răspunderea contractuală ce survine în caz de neexecutare în termen a obligațiilor față de clienți și furnizori, creează un pericol iminent de producere a prejudiciilor ireparabile, inclusiv risc de insolvență, pierderea clienților și afectarea gravă a activității întreprinderii.

Susține partea recurentă ca în speță, este aplicabilă instituția suspendării actului administrativ individual defavorabil contestat. În susținerea poziției privind existența pericolului iminent de producere a prejudiciilor ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, SRL „Rapid Link” a arătat că executarea actului ar conduce la perturbarea activității societății și se afectează substanța dreptului la protecția proprietății, societatea fiind obligată să achite o amendă în sumă de 1.324.649,08 MDL.

Notează partea recurentă că, suspendarea actului administrativ – pct. 2) par.(2) al deciziei nr. ***** din 17.07.2025 – vizează acordarea unei protecții jurisdicționale provizorii societății SRL „Rapid Link”, până la momentul în care instanța va analiza temeinicia, realitatea și proporționalitatea sancțiunii aplicate.

Or, o astfel de măsură provizorie nu prejudiciază nici Consiliul Concurenței, nici bugetul de stat, ci urmărește exclusiv protecția drepturilor și intereselor legitime ale reclamantei pe durata procesului.

În baza motivelor expuse mai sus, reiterate din argumentarea cererii de suspendare a executării actului administrativ, consideră că există suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual fapt care în prisma art. 214 alin. (2) coroborat cu art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, constituie temei de admitere a cererii de suspendare a actului administrativ.

Astfel, SRL „Rapid Link” solicită anularea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 12 septembrie 2025 și adoptarea unei noi încheieri prin care să se dispună admiterea cererii de suspendare a executării pct. 2, par. (2) din Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. ***** din 17.07.2025, înaintată în cadrul cauzei de contencios administrativ inițiate de SRL „Rapid Link” împotriva Consiliului Concurenței.

Argumentele părții intimate vis-avis de recursul declarat:

Prin referința depusă, partea intimată Consiliului Concurenței a pledat pentru respingerea cererii de recurs, înaintate de SRL „Rapid Link” și menținerea în vigoare, fără modificări, a încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Rîșcani din 12 septembrie 2025.

Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a recursului.

În conformitate cu reglementările art.241 alin.(1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat

de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit prevederilor art.242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntîrziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.

Articolul 236 Cod administrativ, prevede expres că instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

Apelul se declară inadmisibil în special când:

a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel;

b) apelul este depus în mod repetat;

c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1);

e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2);

f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art.236 Cod administrativ sunt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanțelor de fond.

La caz, Completul judiciar constată că încheierea contestată, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a fost pronunțată la data de 12 septembrie 2025, iar cererea de recurs împotriva acesteia a fost depusă la 25 septembrie 2025.

Pornind de la termenii detaliați supra, Completul judiciar concluzionează despre faptul că, cererea de recurs, declarată de SRL „Rapid Link” a fost depusă în interiorul termenului legal, cererea de recurs conținând motivarea temeiurilor de fapt și de drept, pe care recurenta își întemeiază pretențiile.

Totodată, la cererea de recurs înaintată, SRL „Rapid Link” a prezentat confirmarea de achitare a taxei de timbru, în sumă de 200 lei, în conformitate cu prevederile art. 2 al Legii taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233; 236; 241 Cod administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de recurs în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

Aprecierea instanței de recurs a argumentelor părților și cadrului legal aplicabil situației litigioase:

Verificând legalitatea actelor judecătorești contestate cu recurs, prin prisma argumentelor invocate şi a materialelor din dosar, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții de Apel Centru concluzionează că recursul este admisibil și întemeiat, pe cale de consecință încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Rîșcani din 12 septembrie 2025, prin care s-a respins ca neîntemeiată, cererea depusă de SRL „Rapid Link" cu privire la suspendarea executării pct. 2, par. (2) din Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. ** din 17.07.2025, urmând a fi anulată, din considerentele ce urmează.***

Starea de drept;

Conform art. 192 alin. (1) Cod administrativ*, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel şi la Curtea Supremă de Justiţie se instituie complete şi/sau colegii specializate de judecători.*

Potrivit art. 194 alin. (1) Cod administrativ*, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.*

În acord cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, *examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii:* ***anulează încheierea şi adoptă o nouă încheiere.***

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (2) Cod administrativ, *instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.*

Conform art. 243 alin. (3) Cod administrativ, *decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.*

Starea de fapt;

Potrivit materialelor cauzei, Completul judiciar reține că, în perioada 22.10.2019-09.12.2019, SRL „Rapid Link" a fost supusă investigației de către Consiliul Concurenței.

Prin Dispoziția nr. ***** din 29.10.2020, Plenul Consiliului Concurenței a dispus, din oficiu, în temeiul art. 55 din Legea concurenței, inițierea unei investigații referitor la semnele încălcării art. 5 din Legea concurenței de către

întreprinderile „Victiana” SRL și „Rapid Link” SRL, prin participarea cu oferte trucate în cadrul procedurii electronice de achiziție nr. ***** (în continuare - MD-1571724880723), organizată şi desfăşurată de Inspectoratul General al Poliției (în continuare - IGP), privind achiziționarea sistemului de supraveghere video portabil (body cameras) (f.d.60).

Astfel, urmare a raportul de investigație asupra cazului, materialelor acumulate în cadrul investigației și observațiile la raportul de investigație prezentate de către SRL „Rapid Link” SRL, la 17 iulie 2025, a fost emisă decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.*****, privind constatarea încălcării art. 5 alin. (1), alin. (3) lit. d) din Legea concurenţei nr. 183/2012 (în redacția în vigoare la momentul săvârşirii încălcării) în cauza inițiată prin Dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr. ***** din 29.10.2020 şi sancționarea întreprinderilor „Victiana" SRL și „Rapid Link” SRL.

Prin decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.***** din 17 iulie 2025, s-a decis:

1. *A constata încălcarea prevederilor art.5 alin.(1), alin.(3) lit.d) din Legea concurenței nr. 183/2012 (în redacția în vigoare la momentul săvârşirii încălcării), de către întreprinderile „Victiana” SRL şi „Rapid Link” SRL, prin participarea la un acord şi/sau practică concertată având ca obiect denaturarea şi restrângerea concurenței, cu scopul manipulării procedurii electronice de achiziție publică cu identificatorul MD-1571724880723 (organizată de către IGP pentru achiziționarea sistemului de supraveghere video portabil (body cameras)), constând în coordonarea comportamentului întreprinderilor concurente, în vederea adjudecării contractului, printr-un schimb de informații sensibile din punct de vedere concurențial, de natură a facilita coordonarea comportamentului.*

2. Pentru încălcarea constatată la pct. 1, a aplica următoarele amenzi:

- întreprinderii „Rapid Link” SRL, în cuantum 1 324 649,08 MDL (un milion trei sute douăzeci şi patru mii şase sute patruzeci şi nouă lei, opt bani), ceea ce constituie 2,5% din cifra totală de afaceri realizată de întreprindere în anul 2024 (f.d.30-59).

La 22 august 2025, SRL „Rapid Link” reprezentată de avocatul Viorica Cărare a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Concurenței, privind anularea dispoziției de inițiere nr.***** din 29.10.2020 și deciziei nr. ***** din 17.07.2025 (f.d.5-17).

Concomitent, prin acțiunea înaintată SRL „Rapid Link” reprezentată de avocatul Viorica Cărare a solicitat și suspendarea executării pct. 2) par.(2) al deciziei nr. ***** a Plenului Consiliului Concurenței din 17.07.2025 (f.d.18-27).

Instanța de fond, prin încheierea din 12 septembrie 2025 a respins, ca neîntemeiată, cererea depusă de avocatul Viorica Cărare în interesele SRL „Rapid Link” împotriva Consiliului Concurenței, privind aplicarea măsurilor provizorii (f.d.112-118).

Completul judiciar apreciază ca fiind neîntemeiată soluția instanței de fond din considerentele ce succed.

În corespundere cu art.214 alin.(1)-(4) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că, **prin reglementările art. 214 Cod administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității pe parcursul procedurilor de contencios administrativ – suspendarea executării actului administrativ individual contestat.**

Astfel, suspendarea reprezintă acțiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Măsura de suspendare a actelor administrative fiind instituită de legiuitor ca o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13.09.1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz *prima facie* împotriva valabilității actului.

Astfel, din conținutul Recomandării abordate, se desprinde că, măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Totodată, pentru a se evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

În temeiul art. 172 alin. (2) Cod administrativ, motivele suspendării sunt:

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Consecvent, în sensul normei enunțate, se reține că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții, care nu neapărat urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării actului administrativ, urmează a fi constatate și analizate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, fiind cert instituită obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată, care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Corespunzător, instanța de recurs relevă că, legislatorul a conferit instituției procesuale de suspendare a actului administrativ un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminenţa pagubei cu toate că, se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze rațional cu privire la aceasta.

La caz, Completul judiciar reține că SRL „Rapid Link" este destinatarul actelor administrative individual defavorabile contestate – dispoziția de inițiere nr.***** din 29.10.2020 și decizia nr. ***** din 17.07.2025 emise de Consiliul Concurenței or, prin care, s-a constatat încălcarea de către partea reclamantă a încălcării prevederilor art.5 alin.(1), alin. (3) lit. d) din Legea concurenței nr. 183/2012 (în redacția în vigoare la momentul săvârşirii încălcării), SRL „Rapid Link" fiind sancționată cu amendă în cuantum de 1 324 649,08 MDL, ceea ce constituie 2,5% din cifra totală de afaceri realizată de întreprindere în anul 2024, fiind dispusă achitarea acesteia la bugetul de stat în termen de 60 de zile lucrătoare de la data comunicării deciziei, în conformitate cu Legea concurenței nr.183 din 11.07.2012.

Completul judiciar atestă că, partea reclamantă, întru susținerea cererii de suspendare a executării pct. 2) par.(2) al deciziei nr. ***** a Plenului Consiliului Concurenței din 17.07.2025, a invocat ambele temeiuri prevăzute la art. 172 alin. (2) Cod administrativ - atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât și existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

La acest capitol, Completul de contencios administrativ reține că, este de necontestat faptul că, actul administrativ se bucură de prezumţia de legalitate, de prezumția de veridicitate şi prezumţia de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) şi imediat, el fiind însuşi titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât instanța competentă nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

De asemenea, instanța de recurs menționează că, prezumția de legalitate, de care beneficiază actul administrativ, este o prezumţie simplă (*iuris tantum*), în timp ce prezumţia de adevăr legal (*res iudicata pro veritate habetur*), ce caracterizează actul jurisdicţional, este o prezumţie absolută irefragabilă (*iuris et de iure*), de unde

se deduce faptul că, uneori, actul administrativ are valoare juridică sau forţă normativă inferioară hotărârii judecătoreşti.

Sub acest aspect, urmează a se nota că, în procesul executării din oficiu a actelor administrative, este necesară asigurarea unui anumit echilibru, precum și anumite garanții către particulari, întrucât acțiunile autorităților publice nu pot fi discreționate. În același timp, legea trebuie să furnizeze individului o protecție adecvată împotriva arbitralului. În acest context, suspendarea executării actului administrativ trebuie considerată ca fiind, în realitate un instrument procesual eficient, aflat la îndemâna autorității emitente sau a instanței de judecată, pentru a asigura respectarea principiului legalității, fiind echitabil ca atât timp cât autoritatea publică sau judecătorul se află în proces de evaluare, acestea să nu-și producă efectele juridice față de cei vizați.

Completul de judecată precizează că, la caz nu se va proceda la analizarea în fond a tuturor criticilor de ilegalitate pe care se întemeiază însăşi cererea de anulare a actului administrativ, Completul judiciar specializat la etapa soluționării cererii de suspendare, se va axa în special pe verificarea doar acelor împrejurări vădite de fapt şi/sau de drept, care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumţiei de legalitate de care se bucură un act administrativ.

Corespunzător, cu referire la primul temei prevăzut de legislator - *existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil*, Completul de judecată reţine că, prin noţiunea de *suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual*, se subânţeleg acele circumstanţe de fapt, care ar convinge instanța că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu-zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raționament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acţiunii în contestare. În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că, ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalităţii, opusul ilegalităţii fiind legalitatea procedurală (formală) şi legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza pe fond conţinutul actului administrativ.

Prin urmare, în partea ce ține de alegațiile reclamantei/recurente SRL „Rapid Link” privind existența suspiciunilor serioase și rezonabile cu privire la legalitatea deciziilor contestate, instanța de recurs, la această etapă, se va abține de la a le acorda o apreciere concretă, reieșind din complexitatea raportului juridic litigios și necesitatea de a aborda și clarifica aspecte specifice din diverse ramuri de drept, pentru a obține o înțelegere completă a stării de fapt, în corelare cu reglementările dreptului material aplicabil. Or, doar o cercetare obiectivă și echitabilă, sub acest aspect, va putea fi realizată doar în cadrul judecării fondului cauzei, în urma cercetării multi-aspectuale a tuturor probelor administrate la dosar, ceea ce nu este posibil în cadrul examinării cererii de suspendare a executării actului administrativ.

Cât privește a 2-a condiție prevăzută de art. 172 Cod administrativ, și anume *pericolul iminent* care ar putea surveni în cazul punerii în executare a deciziei contestate, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ constată că, în cazul de față, instanța de fond nu a atribuit o apreciere pe deplin obiectivă circumstanţelor cauzei şi nu a delimitat suficient de diligent pericolul invocat în acest sens de către reclamanta/recurentă.

În această ordine de idei, Completul judiciar reliefează că, în cadrul examinării cererii de suspendare, instanța de fond urma să efectueze o analiză detaliată a contextului specific al litigiului, având în vedere nu doar obiectul acțiunii formulate de către entitatea reclamantă, dar și temeiurile de fapt și de drept pe care aceasta le-a invocat pentru a demonstra existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Aici Completul specializat va reține în calitate de temei pentru suspendarea executării în parte a actului administrativ individual contestat, ca fiind pe deplin întrunită și probată condiția reflectată în conținutul art. 172 alin.(2) lit. b) Cod administrativ.

Astfel, cu referire la acest aspect, Completul judiciar reține că pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile nu poate fi analizat în mod abstract, ci urmează a fi apreciat prin raportare la circumstanțele concrete ale cauzei și la probele administrate de către reclamant.

În speță, instanța de recurs constată că SRL „Rapid Link” a prezentat un ansamblu probator suficient și coerent, care indică în mod verosimil asupra riscului real și actual de afectare gravă a situației sale financiare în cazul executării imediate a actului administrativ contestat.

În acest sens, Completul judiciar constată că instanța de fond a procedat la o examinare formală și superficială a circumstanțelor cauzei, limitându-se la reproducerea cadrului normativ general și a alegațiilor intimatului, fără a supune

unui examen analitic concret probele administrate de partea reclamantă. Or, potrivit art. 219 din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Prin urmare, simpla constatare că „registrele de vânzări și achiziții pentru perioada 01.07.2025–31.07.2025 indică o situație economică stabilă" nu poate constitui un temei suficient și obiectiv de respingere a cererii de suspendare, în condițiile în care această concluzie nu a fost coroborată cu totalitatea circumstanțelor financiare ale recurentei.

Completul judiciar atestă că, potrivit Situației Financiare prezentate la materialele cauzei(f.d.82-90), SRL „Rapid Link" a înregistrat în exercițiul financiar al anului 2024 un profit net de 373 188 MDL, reprezentând o valoare de aproximativ zece ori mai redusă față de perioadele anterioare comparabile. Această diminuare semnificativă a rentabilității nete atestă o capacitate de autofinanțare vădit insuficientă pentru a absorbi o sancțiune pecuniară de 1.324.649,08 MDL, fără a genera perturbări grave ale activității economice curente.

Totodată, cert este că potrivit acordului adițional SRL „Rapid Link" figurează ca debitor al unor credite bancare contractate de la BC „Victoriabank" SA, cu un sold total de 4.136.852,00 MDL, cu termene de rambursare iminente, inclusiv suma de 750.500,00 MDL scadentă la 19.09.2025 și suma de 2.000.000,00 MDL scadentă la 05.12.2025. La acestea se adaugă un credit suplimentar de 5.000.000,00 MDL, contractat la 14.08.2025, pentru finanțarea unor proiecte aflate în derulare. Nivelul agregat al îndatorării bancare demonstrează o vulnerabilitate financiară structurală, iar nu conjuncturală, a întreprinderii.

Or, din materialele dosarului rezultă că reclamanta se confruntă cu un grad ridicat de îndatorare, având contractate credite în valoare totală de peste 9 000 000 MDL, precum și obligații curente semnificative aferente activității sale operaționale. În același timp, profitul net realizat în anul precedent este relativ modest în raport cu cuantumul amenzii aplicate, ceea ce denotă o capacitate financiară limitată de absorbție a unei asemenea sarcini pecuniare.

Mai mult ca atît, la caz un element de o relevanță deosebită îl constituie faptul că, ulterior publicării de către Consiliul Concurenței a informației privind sancțiunile aplicate, BC „Victoriabank" SA a transmis SRL „Rapid Link", Notificarea nr. 277-1 din 03.09.2025 (f.d.144), prin care a comunicat suspendarea tragerilor noi din credit, precum și Notificarea nr. 278-5 din 04.09.2025 (f.d.143), prin care a solicitat prezentarea unui plan de remediere a situației de culpă.

Aceste împrejurări relevă în mod evident că actul administrativ contestat a produs deja efecte juridice și economice negative directe asupra reclamantei, anterior chiar punerii sale în executare silită. Or, suspendarea accesului la finanțare bancară afectează în mod esențial capacitatea întreprinderii de a-și asigura fluxul de lichidități necesar desfășurării activității curente.

În acest context, Completul judiciar subliniază că imposibilitatea atragerii resurselor financiare suplimentare nu reprezintă o simplă dificultate temporară, ci constituie un factor determinant în agravarea situației financiare a reclamantei, amplificând riscul de neexecutare a obligațiilor contractuale și de blocaj operațional.

Mai mult, aceste efecte s-au produs independent de executarea efectivă a obligației de plată a amenzii, ceea ce demonstrează caracterul imediat și grav al consecințelor generate de actul administrativ contestat. Prin urmare, executarea în continuare a acestuia ar accentua în mod inevitabil dezechilibrul financiar deja creat, conducând la prejudicii suplimentare, cu un grad ridicat de ireversibilitate.

În atare circumstanțe, instanța de recurs apreciază că acest element probator are o valoare determinantă în confirmarea existenței pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, fiind în mod eronat ignorat de instanța de fond la soluționarea cererii de suspendare.

Un alt element destul de important îl constituie și Evaluarea riscului de insolvabilitate a SRL „Rapid Link” din 01.09.2025 (f.d.145-149), prezentată ca probă în cadrul recursului, ceea ce relevă în mod concludent că achitarea în prezent a amenzii în cuantumul stabilit ar avea un impact sever asupra echilibrului financiar al întreprinderii, determinând deteriorarea semnificativă a principalilor indicatori de lichiditate și solvabilitate.

Astfel, potrivit datelor prezentate, lichiditatea absolută ar scădea la valoarea de 0,01, lichiditatea intermediară la 0,32, iar lichiditatea curentă la 1,16, sub nivelurile considerate optime pentru asigurarea unui flux financiar sănătos. Totodată, rata solvabilității generale ar coborî la 1,48, sub pragul minim recomandat de 1,5, iar rata solvabilității curente ar atinge valoarea de 0,02, ceea ce indică incapacitatea imediată de acoperire a obligațiilor exigibile (f.d.145).

Completul judiciar reține că acești indicatori financiari nu pot fi interpretați izolat, ci trebuie analizați în coroborare cu volumul obligațiilor financiare existente, inclusiv creditele contractate și obligațiile curente ale întreprinderii. Or, o asemenea deteriorare simultană a tuturor indicatorilor relevanți denotă nu doar o dificultate financiară temporară, ci o vulnerabilitate structurală a întreprinderii.

La fel, este de menționat că, a fost cu certitudine probat faptul că SRL „Rapid Link” are încheiate contracte de lungă durată cu clienți de importanță sistemică

pentru economia națională, inclusiv instituții bancare și financiare, precum OTP Bank SA, Moldindconbank SA, Banca Comercială Română Chișinău SA și Depozitarul Central Unic al Valorilor Mobiliare SA, precum și cu GTS TELECOM SRL, operator care furnizează, la rândul său, servicii majorității instituțiilor bancare din Republica Moldova.

Completul judiciar reține că aceste raporturi contractuale au un caracter stabil și continuu, fiind esențiale nu doar pentru activitatea economică a recurentei, ci și pentru funcționarea unor sectoare sensibile ale economiei. Totodată, contractele respective conțin clauze penalizatoare stricte, iar neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor asumate ar genera prejudicii suplimentare semnificative pentru reclamantă, inclusiv penalități estimate la peste 35.000 Euro, rezultate exclusiv din contractele încheiate cu furnizorii COGENT și GTS TELECOM SRL.

În același timp, instanța de recurs subliniază că impactul potențial al acestor neexecutări depășește sfera strict patrimonială, având implicații directe asupra reputației comerciale a întreprinderii și asupra relațiilor sale contractuale strategice. Or, pierderea unor asemenea clienți sau deteriorarea încrederii acestora constituie un prejudiciu dificil de reparat ulterior, chiar și în ipoteza unei soluții favorabile pe fond.

De asemenea, Completul reține că printre obligațiile asumate de SRL „Rapid Link” se numără și asigurarea unui circuit de comunicații dedicat Ambasadei Statelor Unite ale Americii, în baza unui contract derulat prin intermediul GTS TELECOM SRL. În acest context, neonorarea acestor obligații nu ar genera doar consecințe contractuale, ci ar putea avea și implicații de renume la nivel instituțional, fiind susceptibilă să afecteze percepția asupra fiabilității infrastructurii de comunicații din Republica Moldova.

Prin urmare, Completul specializat apreciază că ansamblul circumstanțelor descrise mai sus, evaluate în mod obiectiv și corelat, demonstrează că executarea imediată a pct. 2 par. (2) din Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. ***** din 17.07.2025 este de natură să provoace prejudicii grave și dificil de reparat recurentei, în sensul Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13.09.1989 privind protecția provizorie în materie administrativă.

În mod particular, instanța reține că prejudiciile invocate nu se limitează la o simplă diminuare patrimonială, ci vizează afectarea substanțială a capacității recurentei de a-și continua activitatea economică, inclusiv prin riscul real de blocaj financiar, pierderea accesului la finanțare, imposibilitatea onorării obligațiilor contractuale și deteriorarea relațiilor comerciale strategice.

Prin urmare, Completul judiciar concluzionează că, în cauză, este pe deplin întrunită și probată elocvent condiția existenței pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, ceea ce justifică pe deplin dispunerea măsurii de suspendare a executării actului administrativ contestat, în vederea asigurării unei protecții jurisdicționale efective și provizorii a drepturilor și intereselor legitime ale recurentei până la soluționarea definitivă a litigiului pe fond.

Drept urmare, instanța de recurs va reitera opinia potrivit căreia, prin executarea actului administrativ contestat pe tot parcursul procesului judiciar și respingerea cererii de suspendare a acestuia, întreprinderea recurentă ar putea suporta prejudicii grave, greu sau chiar imposibil de remediat.

Astfel, raportând prevederile legale pertinente speței, la circumstanţele de fapt reliefate mai sus, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că, prima instanță eronat a stabilit că în speță nu este întrunit criteriul existenţei unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea actului administrativ contestat, or circumstanțele de fapt analizate supra denotă cert că la caz această măsură urmează a fi aplicată cu caracter provizoriu, reprezentând o protecție jurisdicțională temporară acordată întreprinderii-reclamante.

În acest context, ținând cont de reglementările art. 6 alin. (1) din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, cât și a Recomandării nr. R (89) 8 privind protecția judiciară provizorie în cauzele administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri la 13.09.1989, Rezoluția (77) 31 „Cu privire la protecția individuală față de actele autorităților administrative” adoptată de Comitetul de Miniștri al CE la *****.09.1997, instanța are obilgația de a realiza principiul asigurării protecției provizorii eficace a persoanei interesate în cadrul unui proces contra unui act administrativ, Completul de judecată reiterează că, din punct de vedere constituțional suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil se fundamentează în calitate de măsură de protecţie provizorie pe art. 1, 20 , 26 şi 53 din Constituție.

În special, art. 53 alin. (1) din Constituție, garantează un drept fundamental la protecție juridică efectivă împotriva actelor autorității publice, în măsura în care acestea interferează cu drepturile persoanei în cauză.

Suspendarea executării actului administrativ individual implică o abordare complexă, pe de o parte, dată de necesitatea implementării efectului executoriu al acestuia, iar pe de altă parte de protecţia juridică efectivă, care include şi protecţia judiciară provizorie, în privința efectului executoriu al actelor administrative individuale împovărătoare.

În lipsa implementării eficiente a mecanismului asigurării protecției judiciare provizorii în cadrul exercitării controlului judiciar asupra măsurilor suverane întreprinse de autoritățile publice în procesul de realizare a funcțiilor și sarcinilor administrative (de executare a legilor), conceptul statului de drept şi accesul efectiv la un control judecătoresc ar putea fi compromis sever, transformându-se doar într-o formalitate.

Totodată, dreptul subiectiv, din unul concret şi efectiv, s-ar transforma într-o dimensiune iluzorie şi teoretică, datorită intervalului de timp de la inițierea procesului şi până la adoptarea unei hotărârii judecătorești definitive. Astfel, de vreme ce statul garantează un drept, el trebuie să creeze premisele realizării depline a acestuia. Protecţia legală provizorie, în procesul de contencios administrativ, nu a fost concepută şi nici nu poate fi o instituție formalistă, aceasta constituind o regulă aplicabilă de fiecare dată, atunci când este impusă de necesitatea apărării urgente a revendicării încălcării dreptului subiectiv al reclamantului, legalitatea şi proporţionalitatea administraţiei publice, prin punerea în balanţă a altor componente ale interesul public.

Astfel, pornind de la prezumția că, protecția juridică provizorie are funcția de a garanta o protecție legală efectivă în temeiul art. 3, 20, 36, 39, 189 și 219 Cod administrativ și constituie un remediu intermediar de protecție a drepturilor, Completul judiciar specializat, în temeiul reglementărilor art. 172 și 214 Cod administrativ, concluzionează că, prima instanță eronat nu a acordat protecţia juridică provizorie împotriva efectului executoriu al actului administrativ individual defavorabil contestat de reclamantă, în scopul evitării riscului producerii unui prejudiciu ireparabil și întru asigurarea protecției legale efective, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

Reinterând, Completul judiciar specializat va menționa și faptul că, măsurile provizorii sau asiguratorii fac parte din cadrul juridic al *Curţii Europene a Drepturilor Omului, astfel art. 39 din Regulamentul Curţii* prevede că, Camera sau, dacă este cazul, Președintele secției sau un judecător de serviciu numit în temeiul pct. 4 al acestui articol poate, fie la cererea unei părți sau a oricărei persoane interesate, fie din oficiu, să indice părților orice măsură provizorie ce consideră că trebuie să fie adoptată în interesul părților ori al bunei desfășurări a procedurii. Atunci când se consideră potrivit, Comitetul de Miniștri [Consiliul Europei] este informat imediat cu privire la măsura adoptată într-o cauză dată. Camera sau, dacă este cazul, Președintele secţiei sau un judecător de serviciu numit în temeiul pct. 4 al acestui articol poate invita părțile să-i prezinte informații cu privire la orice problemă legată de aplicarea măsurilor provizorii pe care le-a

indicat. Președintele Curții poate numi vicepreședinții secțiilor ca judecători de serviciu pentru a decide asupra cererilor de măsuri provizorii.

Astfel, măsurile provizorii sau asiguratorii sunt instituite şi aplicate în calitate de măsuri urgente care, conform practicii bine stabilite a Curții Europene a Drepturilor Omului, se aplică numai în cazul în care există un risc iminent de vătămare ireparabilă. Astfel de măsuri sunt luate în legătură cu procedurile în fața Curții, fără a prejudicia eventualele decizii ulterioare privind admisibilitatea sau fondul unui proces. Curtea încuviințează astfel de cereri pentru măsuri provizorii numai în mod excepțional, atunci când reclamantul ar fi altfel expus unui risc real de vătămare gravă şi ireversibilă. Aceste măsuri sunt indicate atunci Guvernului pârât. Totuși, este de asemenea posibil ca Curtea să indice reclamanților măsuri conform art. 39. Practica acestei Curți este de a examina fiecare cerere individual şi prioritar printr-o procedură scrisă. Reclamanții şi guvernele sunt informați privitor la deciziile Curții de măsuri provizorii. Refuzurile de a aplica art. 39 nu pot fi atacate. Durata măsurii provizorii se stabilește, în general, pentru a acoperi perioada derulării procedurii în fața Curții sau o perioadă mai scurtă.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a uzat de mecanismul măsurilor provizorii în numeroase cauze aflate în examinare.

În jurisprudența sa, Curtea a subliniat că, neconformându-se recomandărilor Curții cu privire la măsurile provizorii în temeiul art. 39 din Regulamentul Curții, statul parte nu şi-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul art. 34 din Convenție. Curtea a observat în special că, în temeiul sistemului Convenției, măsurile provizorii, așa cum au fost aplicate consecvent în practică, joacă un rol vital în evitarea unor situații ireversibile care ar împiedica Curtea să examineze în mod corespunzător cererea şi, după caz, să-i asigure reclamantului beneficiul practic şi efectiv al drepturilor conferite de Convenție. Astfel, în aceste condiții, neîndeplinirea de către un stat care a ratificat Convenția de a se conforma măsurilor provizorii aduce atingere eficacității dreptului la cererea individuală garantat de art. 34 şi angajamentului formal al statului de la art. 1 de a proteja drepturile şi libertățile prevăzute de Convenție.

Curtea a reiterat că, în temeiul art. 34, statele care au ratificat Convenția se angajează să se abţină de la orice acțiune sau inacţiune care ar putea împiedica exercitarea efectivă a dreptului unui reclamant de a înainta o cerere. Neîndeplinirea obligației de a respecta măsurile provizorii trebuie să fie considerată ca împiedicând Curtea să examineze în mod efectiv plângerea reclamantului şi ca împiedicând exercitarea efectivă de către reclamant a dreptului acestuia şi, în consecință, ca o încălcare a art. 34.

În jurisprudența sa Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că în temeiul art. 6 §1 a Convenției, „dreptul la o instanță” protejează, de asemenea, executarea măsurilor provizorii luate în așteptarea adoptării unei decizii definitive (*Sharxhi și alții împotriva Albaniei*, cauză în care Curtea a obligat Albania să achite reclamanților 13 098 600 euro, pentru demolarea unei clădiri rezidențiale, în pofida măsurilor provizorii adoptate de instanțele naționale).

În cauza *Paladi vs Republica Moldova*, Curtea a hotărât că a fost încălcat art. 34 din Convenție, pe motivul nerespectării de către autoritățile moldovene a măsurii provizorii, recomandate de Curte în temeiul art. 39 din Regulamentul Curții, prin care Curtea le solicita să îl țină pe reclamant în Centrul Republican de Neurologie al Ministerului Sănătății. În această hotărâre, Curtea a reiterat, în special, că măsurile provizorii pe care trebuia să le adopte în temeiul art. 39 din Regulamentul său de procedură au servit la asigurarea eficacității dreptului la o cerere individuală stabilit prin art. 34 din Convenție. Curtea a explicat în continuare că ar fi încălcat art. 34 în cazul în care autoritățile unui stat contractant nu au luat toate măsurile care ar fi putut fi luate în mod rezonabil pentru a se conforma măsurii indicate de Curte. În plus, Curtea a constatat că nu era de competența unui stat membru să înlocuiască hotărârea Curții cu propria judecată şi să verifice dacă a existat un risc real de a aduce prejudicii imediate şi ireparabile unui reclamant în momentul în care a fost indicată măsura provizorie sau să ia o decizie privind termenele pentru respectarea unei astfel de măsuri.

Măsurile provizorii sunt reglementate inclusiv la *art. 279 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene* care statuează că, în cauzele cu care este sesizată, Curtea de Justiție a Uniunii Europene poate dispune măsurile provizorii necesare.

Relevantă în această ordine de idei este este și jurisprudența Curţii de Justiţie a UE (CJUE), care a subliniat că protecţia juridică provizorie a fost şi este un element esenţial al garanţiei de protecţie juridică (CJUE, C-432/05, 13.03.2007). Tot instanţa de la Luxemburg a reţinut că o instanţă naţională care se ocupă de un litigiu care urmează să fie judecat conform dreptului Uniunii trebuie să poată emite măsuri provizorii pentru a putea asigura eficacitatea deplină prin emiterea ulterioară a deciziei principale (C-416/10, 15.01.2013). În consecință, se garantează o protecție juridică provizorie efectivă, drept urmare, dreptul primar al UE obligă statele membre să ofere o protecţie juridică provizorie efectivă.

Prin urmare, neexecutarea măsurilor provizorii luate de instanțe până la adoptarea unei decizii definitive, constituie o încălcare a art. 6 § 1 din Convenție.

Astfel, reieșind din caracterul litigiului, motivele de fapt și de drept invocate de SRL „Rapid Link”, în cererea privind suspendarea executării actului administrativ individual contestat, Completul judiciar consideră, fără a prejudicia

fondul cauzei, că prin punerea în executare imediată a efectelor actului administrativ contestat s-ar putea genera dificultăți semnificative în activitatea economică a reclamantei, reieșind din cuantumul sancțiunii aplicate, ceea ce ar putea crea prejudicii iremediabile și ireparabile primei, bloca activitatea economică a acesteia, periclita achitările cu destinatarii plăților și creditorii și eventual ar putea genera chiar și incapacitatea sa de plată față de creditori, disponibilizarea angajaților.

Pe cale de consecință, argumentele invocate de către SRL „Rapid Link", specificate supra, permit, în mod obiectiv, balansând dintre interese publice și cele private ale societății reclamante, la etapa actuală, acordarea societății reclamante a protecției provizorie prevăzută de lege.

Din motivele analizate mai sus, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios adminitrativ din cadrul Curții de Apel Centru atestă că în cazul de față, instanţa de fond nu a dat o apreciere obiectivă circumstanțelor cauzei, motiv care concluzionează despre admiterea cererii de recurs, formulate de SRL „Rapid Link", cu anularea încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Rîșcani din 12 septembrie 2025, fiind adoptată o nouă încheiere, prin care, se va admite cererea SRL „Rapid Link" privind suspendarea executării pct. 2) par.(2) al deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. ***** din 17.07.2025, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

În conformitate cu prevederile art.243 alin.(1) lit.c) Cod administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

D e c i d e:

Recursul declarat de SRL „Rapid Link", ***se admite*.**

Se anulează încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Rîșcani din 12 septembrie 2025.

Se adoptă o nouă încheiere, potrivit căreia:

Se admite cererea depusă de SRL „Rapid Link" privind suspendarea executării în parte a actului administrativ contestat.

Se suspendă, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, **executarea pct. 2) par.(2) al deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. ***** din 17.07.2025.**

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela